

เหตุนำไปเกิดบนสวรรค์แต่ละชั้น

เมื่อมหาพุทธะได้รับแต่งตั้งเป็นมหาเศรษฐีใหญ่ประจำเมืองแล้ว ก็ไม่ได้ตั้งอยู่ในความประมาทหมัวเมาในทรัพย์ที่ตนเองได้มาเลย เขาและครอบครัวเริ่มสร้างมหาทานบารมีกันอย่างเข้มข้น ทั้งทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ฟังเทศน์ฟังธรรมจนเป็นปกติ เวลาให้ทาน เขามีความคิดว่า ทานที่เขาให้นั้นไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทองก็ดี วัตถุทานต่างๆ ก็ดี ที่นำมาถวายก็เพราะเห็นว่าเป็นความดี เป็นสิ่งที่ควรทำ ไม่ได้ให้แล้วหวังรวยอย่างเดียวโดยไม่มีเป้าหมายที่ถูกต้อง

ผู้คนมากมายในอดีต เมื่อทำงานแล้วก็มักจะอธิษฐานจิตขอให้ได้เป็นมหาเศรษฐีร่ำรวยไปทุกภพชาติ แต่ไม่ได้อธิษฐานกำกับไว้ด้วยว่า ให้บรรลุผลนิพพาน หรือให้ใช้ทรัพย์นั้นให้เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ยิ่งๆ ขึ้นไป คนเหล่านี้เมื่อละโลกแล้วมักจะไปอยู่ในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา

เมื่อเกิดใหม่เป็นมนุษย์อีกครั้งก็ร่ำรวยจริง แต่รวยแล้วมักจะถูกผลักให้พลัดออกนอกบุญเขตของพระพุทธศาสนา แม้เป็นมหาเศรษฐีก็รวยฟรี เพราะไม่ได้นำทรัพย์มาสร้างมหาทานต่อในแหล่งเนืองนาบุญหรือในบุญเขต

ดังตัวอย่างมหาเศรษฐีมากมายในปัจจุบันนี้ที่แข่งกันเป็นมหาเศรษฐีอันดับหนึ่ง พวกเขาเป็นนักลงทุนผู้ยิ่งใหญ่ มีความคล่องแคล่วเชี่ยวชาญในการลงทุน และจะมีความปลื้มใจเมื่อเห็นตัวเลขในบัญชีพุ่งสูงขึ้น

ตัวอย่างที่กล่าวมาชี้ให้เรามองเห็นว่า มีเศรษฐีมากมายที่ทำบุญแล้วไม่ได้ตั้งเป้าหมายเพื่อบรรลุผลนิพพาน อย่างที่ควรจะอธิษฐานกำกับว่า “นิพพานะปัจจะโย โหตุ” เวลาละโลกแล้ว พวกเขาจึงไปอยู่บนสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา บ้างก็ไปชั้นดาวดึงส์ เนื่องจากว่า ทำบุญเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม ช่วยเหลือเกื้อกูลกันไป

ถ้าทำงานตามบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมาเป็นร้อยเป็นพันปีให้ยาวนานต่อไป บ้างก็ตั้งวงบุญใหม่เป็นต้นตระกูลในการสร้างมหาทานบารมี ใครที่ทำอย่างนี้มักจะไปเกิดอยู่บนสวรรค์ชั้นที่ ๓ คือ ชั้นยามา อย่างเช่น มหาอุคตะ ซึ่งเป็นมหาเศรษฐีใหม่ ได้เริ่มตั้งวงศ์ตระกูลอบรมสั่งสอนลูกหลานให้ทำงานสืบทอดกันไป เพื่อรักษาวงศ์ของการสร้างมหาทานบารมีเอาไว้

ถ้าสร้างมหาทานบารมี เลี้ยงพระภิกษุ สามเณร ผู้ประพฤดิธรรม ด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยเมตตา หวังสงเคราะห์ หวังสนับสนุนให้ท่านได้ประพฤดิธรรมยิ่งๆ ขึ้นไป หากทำอย่างนี้ได้ตลอดชาติ มักจะไปเกิดบนสวรรค์ชั้นดุสิต คือ สวรรค์ชั้นที่ ๔

ถ้าชั้นที่ ๕ นิมมานรดี เป็นประเภททำบุญตามอย่างบัณฑิตนักปราชญ์
ในกาลก่อนที่เขาทำกันมา รักษาวงศ์ของบัณฑิตนักปราชญ์เอาไว้ ส่วนชั้นที่ ๖
ปรนิมมิตวสวัตดี เวลาทำบุญมักมีความปลาบปลื้ม มีความเลื่อมใส อิ่มเอิบใจมาก

ท่านเศรษฐีใหม่ได้ทำครบวัตถุประสงค်กันทั้งครอบครัว ทำแล้วตั้ง
เป้าหมายที่จะบรรลุผลนิพพาน ทำเพราะว่าเป็นความดี ทำเพราะว่าหวัง
สงเคราะห์ และตั้งตระกูลแห่งการสร้างมหาทานบารมี
รักษาวงศ์ของบัณฑิตนักปราชญ์ แล้วยังปลื้มเลื่อมใส
ในมหาทานบารมี หรือศีลที่รักษา หรือภาวนาที่เจริญ
ทำอย่างนี้ตลอดชีวิตเลย ในยุคนั้นมนุษย์มีอายุขัย
ยืนยาวนานถึง ๒๐,๐๐๐ ปี ท่านทำอย่างนั้นไปจน
หมดอายุขัย

เมื่อท่านละจากโลกไปแล้ว ได้ไปเกิดในเทวโลก ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ว่า
ไปเกิดที่สวรรค์ชั้นไหน ตำราบอกแต่ว่า ท่องเที่ยวไปในเทวโลกตลอด ๑ พุทธันตร
เข้าใจว่า คงท่องเที่ยวไปบนสวรรค์หลายๆ ชั้น สลับกันเรื่อยไปตามกำลังบุญ
ที่ตามส่งผล การท่องเที่ยวอยู่ในเทวโลก ๑ พุทธันตรนั้นยาวนานเหลือเกิน
ไม่น่าเชื่อแต่ก็ต้องเชื่อ ทั้งนี้เพราะว่าได้ประกอบเหตุอันเลิศ ทำบุญถูกเหื่อนาบุญ
คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยจิตที่เลื่อมใสศรัทธา ส่งผลให้ท่องเที่ยวอยู่ในเทวโลก
เป็นเวลาอันยาวนานนั่นเอง